

”مینی بچی - جب تک جینا ہم تب تک پڑھنا اور پڑھانا ہم،

خوشی اور پد کا آزار ہم پڑھائی“

پرشن :- سروس کی سفلتا کی لیٹی مکہ گٹ کوئسا چاہیٹی؟

اُتر :- سہنشیلتا کا۔ ہر بات میں سہنشیل بن کر آپس میں سنگٹن بناء کر سروس کرو۔
پاشٹ آد کی پروگرام لیکر آؤ۔ منشون کو نیند سین جہانی کی لیٹی اُنیک پرہند نکلینگی۔
جو تقدیروان بنی والی ہم وہ پڑھائی پی رچی سین پڑھینگی۔

گیت :- ہمیں اُن راہون پر چلنا ہم۔۔۔۔

اوم شانتی ۔ کیا ویچار کر کی یہاں مذوبن میں تم بچی آتی ہو! کیا پڑھائی پڑھنی آتی ہو؟ کسکی پاس؟ (باپ دادا کی پاس) یہ ہم نئین بات۔ کب اُٹسا پی سنا ک باپ دادا کی پاس پڑھنی جاتی ہم سو پی باپ دادا دونو اِکنی ہم۔ وندر ہم نان۔ تم وندر فل باپ کی سنتان ہو۔ تم بچی پی نہ رچتا، نہ رچنا کی آد مذیہ اُنت کو جانتی ٹی۔ اُپی اُس رچتا اور رچنا کو تم نین نمبروار پرشارت اُنوسار جانا ہم۔ جتنا جانا ہم اور جتنا جسکو سمجھاتی ہو اُتی خوشی اور پوشیہ کا پد ہونگا۔ مَوَل بات ہم اُپی ہم رچتا اور رچنا کی آد مذیہ اُنت کو جانتی ہم۔ صرف ہم برہمٹ برہمٹیان ہین جانتی ہم۔ جب تک جینا ہم، اُپنی کو نشچیہ کرنا ہم ک ہر B.K ہم اور شو بابا سین ورثا لی رہی ہم ساری وشو کا۔ پوری ریت پڑھتی ہم وا کم پڑھتی ہم وہ بات اَلگ ہم، قر پی جانتی تو ہم نان۔ ہم اُنکی بچی ہم قر پرشن اونتا ہم پڑھنی اُتوا نہ پڑھنی کا۔ اُس اُنوسار ہین پد ملینگا۔ گود میں آیا نشچیہ تو ہونگا ہم راجائی کی حقدار بنی۔ قر پڑھائی میں پی رات دن کا فرق پر جاتا ہم۔ کوئی تو اُچی ریت پڑھتی اور پڑھاتی ہم اور کچھ سوجھتا ہین نہین ہم۔ بس پڑھنا اور پڑھانا ہم۔ یہ اُنت تک چلنا ہم۔ اِستودنٹ لائیف میں کوئی اُنت تک پڑھائی نہین چلتی، سمیہ ہوتا ہم۔ تمکو تو جب تک جینا ہم پڑھنا اور پڑھانا ہم۔ اُپنی سین پوچنا ہم کتون کو باپ رچتا کا پریچیہ دیتی ہم؟ منش تو منش ہین ہم۔ دیکنی میں کوئی فرق نہین پرتا۔ شریر میں فرق نہین۔ یہ اُندر ہُدی میں پڑھائی گونجتی رہتی ہم۔ جتنا جو پڑھینگا، اُتی اُنکو خوشی پی رہینگی۔ اُندر میں یہ رہتا ہم ک ہر نئین وشو کا مالک بنونگا۔ اُپی ہم سورب دوار جاتی ہم۔ اُپنی دل سین سدیو پوچتی رہو، ہماری میں کتنا فرق ہم؟ باپ نین ہمکو اُپنا بنایا ہم، ہم کیا سین کیا بنتی ہم۔ پڑھائی پر ہین مدار ہم۔ پڑھائی سین منش کتنا اونچ بنتی ہم۔ وہ تو سپ اَلپ کال کٹ پنٹر کی مرتبی ہم۔ اُنپر کچ پی رکا نہین ہم۔ جئسی ک کوئی کام کی نہین۔ لکشٹ کچ پی نہین ٹی۔ اَب اِس پڑھائی سین کتنا اونچ بنتی ہم۔ سارا اُٹینشن پڑھائی پر دینا ہم۔ جسکی تقدیر میں ہم اُنکی دل پڑھائی میں لگتی ہم۔ اُرون کو پی پڑھانی لیٹی پین پین ریت پرشارت کراتی رہتی ہم۔ دل ہوتی ہم اُنکو پڑھاء کر وٹکنٹ کا مالک بنائین۔ منشون کو نیند سین جہانی کی لیٹی

ڪتنا ماڻا مارتِي رهتي هئڻ اؤر مارتِي رهينگي. يهه پردرشنِي آد تو ڪڇ نهين، آگي چل ڪر اؤر پربنڌ نڪلينگي سمجھائي ليئي. آبي باپ پاون بناءِ رهي هئڻ تو باپ ڪي سڪيا پر ائينشن دينا چاهيئي. هر بات ۾ سھنڀيل پي هونا چاهيئي. آپس ۾ مل ڪر سنگنن ڪر پاشٽون آد ڪي پروگرام رڪني چاهيئي. ايڪ آلف پر پي هر بهت آچا سمجھاءِ سڪتي هئڻ. اونچ تي اونچ پڳوان ڪوئن؟ ايڪ آلف پر تهر دو گھنٽا پاشٽ ڪر سڪتي هو. يهه پي تهر جانتِي هو آلف ڪو ياد ڪرني سين خوشي رھتي هئڻ. اگر بچون ڪا ياد ڪي ياترا ۾ ائينشن ڪم هئڻ، آلف ڪو ياد نهين ڪرتي هئڻ تو نقصان ضرور هوتا هئڻ. سارا مدار ياد پر هئڻ. ياد ڪرني سين ايڪدم هيون ۾ چلي جاتي هئڻ. ياد پوئني سين هين گر پرتي هئڻ. ان باتون ڪو اؤر ڪوئي سمجھ نه سڪي. شو بابا ڪو تو جانتِي هين نهين. پل ڪتنا پي ڪوئي پيڪي سين پوجا ڪرتي هو، ياد ڪرتي هو ڦر پي سمجھتي نهين.

تمڪو باپ سين بهت بڙي جاگير ملتي هئڻ. پڳتي مارگ ۾ ڪرشن ڪا ديدار ڪرني ليئي ڪتنا ماڻا مارتِي هئڻ، آچا درشن هون ڦر ڪيا؟ فائدا تو ڪڇ پي هون نهين. دنيا ديڪو ڪن باتون پر چل رهي هئڻ. تهر جيئي ڪ گني ڪا رس (شگر) پيتي هو، باقي سڀ منڇ چلڪا چوستي هئڻ. تهر آبي شگر پيڪر پورا پيٽ پر آڏا ڪلپ سڪ پاتي هو باقي سڀ پڳتي مارگ ڪي چلڪي چوستي نيچي اترتي آتي هئڻ. آب باپ ڪتنا پيار سين پرشارت ڪراتي هئڻ. پرنٽو تقدير ۾ نهين هئڻ تو ائينشن نهين ديتي. نه خد ائينشن ديتي هئڻ، نه اؤرون ڪو ديني ديتي هئڻ. نه خد امبرت پيتي هئڻ، نه پيني ديتي هئڻ. بهتون ڪي ائسي ائڪٽوئي چلتي هئڻ. اگر پوري ريت پڙهتي نهين، رحمدل نهين بنتي، ڪسڪا ڪلياڻ نهين ڪرتي تو وه ڪيا پد پائينگي! پڙهني اؤر پڙهاني والي ڪتنا اونچ پد پاتي هئڻ. پڙهتي نهين هئڻ تو ڪيا پد هونگا وه پي آگي چل رزلت ڪا پتا پر جائينگا. ڦر سمجھينگي بروبر بابا همڪو ڪتنا وارنگ ديتي ٿي. يهان بئني هو، ٻڏي ۾ رهنا چاهيئي هر بيحد ڪي باپ پاس بئني هئڻ. وه همڪو اوپر سين آڪر اس شرير دواران پڙهاتي هئڻ ڪلپ پهلي موافق. آب هر ڦر سين باپ ڪي سامني بئني هئڻ. انڪي سات هين همڪو چلنا هئڻ. چور ڪر نهين جانا هئڻ. باپ همڪو سات لي جائينگي. يهه پڙاڻي دنيا وناش هو جائينگي. يهه باتين اؤر ڪوئي نهين جانتِي. آگي چل ڪر جانينگي، بروبر پڙاڻي دنيا ختم هوني هئڻ. مل تو ڪڇ پي نهين سڪينگا. يهه باتين اؤر ڪوئي نهين جانتِي. ٿو ليت هو جائينگي. حساب ڪتاب چڪتو ڪر سڀڪو واپس جانا هئڻ. يهه پي جو سينسپل بچي هئڻ وهي جانتِي هئڻ. بچي وه جو سروس پر اُپسٽ هئڻ. ماباپ ڪو فالو ڪرينگي. جيئي باپ روحاني شيوا ڪرتي هئڻ وئسي تمڪو ڪرني هئڻ. ڪئين بچي هئڻ جنڪو يهه ڏن لگي رھتي هئڻ، جنڪي بابا مهما ڪرتي هئڻ، اُن جيئسا بننا هئڻ. ٿيچر ملتي تو سڀڪو هئڻ. يهان پي سڀ آتي هئڻ. يهان تو بڙا ٿيچر بئنا هئڻ. باپ ڪو ياد هين نهين ڪرتي تو سڌرينگي ڪئسي. ناليچ تو بهت سهج هئڻ. 84 جنمون ڪا چڪر هئڻ ڪتنا سهج. پرنٽو ڪتنا ماڻا مارنا پرتا هئڻ. باپ ڪتني سهج بات سمجھاتي هئڻ. باپ ڪو اؤر 84 ڪي چڪر ڪو ياد ڪرو تو ٻيڙا پار هو جائينگا. يهه ميسيج سڀڪو دينا هئڻ. آبي دل سين پوچو ڪهان تڪ ميسينجر بنا هون؟ جتنا بهتون ڪو جيائينگي اتنا انعام ملينگا، اگر

جڳاتا نھين ھون تو ضرور ڪھان سويا ھوئا ھون ڦر مڃھي اِتنا اونچ ڀڌ تو ملينگا نھين. بابا روز روز ڪھتي ھٿ شام ڪو اپنا ساري دن ڪا پوتاميل نڪالو. سروس پر پي رھنا ھٿ. مڙل بات ھٿ باپ ڪا پريچھ دينا. باپ نين ھين ڀارت ڪو سورڳ بنيا ٿا. اُڀي نرڪ ھٿ ڦر سورڳ ھونگا. چڪر تو ڦرنا ھٿ. تموپرڌان سين ستوپرڌان بننا ھٿ. باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪار نڪل جائينگي. ستيگ ۾ بهت ٿوري ھوتي ھٿ. ڦر راوڻ راجيہ ۾ ڪٽني وڙدي ھوتي ھٿ. ستيگ ۾ 9 لاک ڦر ڏيري ڏيري وڙدي ڪو پائينگي. جو پھلي پاڻ ٿي ھي ڦر پنت بنتي ھٿ. ستيگ ۾ ديوتائون ڪا پوٽر پرورتي مارڱ ٿا. ھي ڦر اُپوٽر پرورتي والي بن پري ھٿ. ڊراما اَنوسار يھ چڪر ڦرنا ھين ھٿ. اَب ڦر تھر پوٽر پرورتي مارڱ ڪي بن رھي ھو. باپ ھين آڪر پوٽر بناتي ھٿ. ڪھتي ھٿ مڃھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش ھونگي. تھر آڏا ڪلپ پوٽر ٿي ڦر راوڻ راجيہ ۾ تھر پنت بني ھو. يھ پي تھر اُڀي سمجھتي ھو. ھم پي بلڪل ورت نات اي پيني ٿي. اُڀي ڪٽني ناليچ ملتي ھٿ. جس سين ھم ڪيا سين ڪيا بنتي ھٿ! باقي جو پي اِتني ڌرم ھٿ، يھ ختم ھو جاني ھٿ. سڀ مَرينگي اُٿسي جئسي جانور مرتي ھٿ. جئسي برف پرتي ھٿ تو ڪٽني جانور پڪي آد مَر جاتي ھٿ. نچرل ڪئلمٽيز پي آئينگي. يھ سڀ ختم ھو جائينگا. يھ سڀ مَري پري ھٿ. اِن آنڪون سين جو تھر ديڪتي ھو ۽ ھم ڦر نھين ھونگا. نئين دنيا ۾ بلڪل ھين ٿوري رھينگي. يھ گيان تمھاري ٻُڌي ۾ ھٿ، گيان ڪا ساگر باپ ھين تمڪو گيان ڪا ور ٿا دي رھي ھٿ. تھر جانتني ھو ساري دنيا ۾ ڪچڙا ھين ڪچڙا ھٿ. ھم پي ڪچڙي ۾ مٿلي پري ٿي. بابا ڪچڙي سين نڪال اَب ڪٽنا ڳل ڳل بنا ۽ رھي ھٿ. ھم يھ شرير چورينگي آتما پوٽر ھو جائينگي.

باپ سيڪو ايڪ رس پڙھائي پڙھاتي ھٿ پرنٽو ڪئيون ڪي ٻُڌي بلڪل جڙ ھٿ، ڪچ پي سمجھ نھين سڪتي. يھ پي ڊراما ۾ نونڌ ھٿ. باپ ڪھتي ھٿ اِنڪي تقدير ۾ نھين ھٿ تو ھم پي ڪيا ڪر سڪتي ھٿ. ھم تو سيڪو ايڪ رس پڙھاتي ھٿ. پڙھتي نمبروار ھٿ. ڪوئي اُچي ريت سمجھ ڪر اُڙ سمجھاتي ھٿ، اُڙون ڪا پي جيون ھيري جئسا بناتي ھٿ. ڪوئي تو بناتي ھين نھين. اُلٽا اُھنڪار ڪٽنا ھٿ. جئسي سائنس والون ڪو مائينڊ ڪا ڪٽنا گھمنڊ ھٿ، دُور دُور آسمان ڪو، سمندر ڪو ديڪني چاھتي ھٿ. باپ ڪھتي ھٿ اِس سين ڪوئي فائدا ھين نھين. مُفت سائنس گھمنڊي اپنا ماتا خراب ڪر رھي ھٿ. ٻڙي ٻڙي پگھار اُنھون ڪو ملتي ھٿ، سڀ ويسٽ ڪرتي رھتي ھٿ. اُٿسي نھين ڪ سوني دوار ڪا ڪوئي نيچي سين نڪل آئينگي. يھ تو ڊراما ڪا چڪر ھٿ جو ڦر ٿا رھتا ھٿ. ڦر ھم سميہ پر اپني محل جاڪر بنائينگي نئين دنيا ۾. ڪوئي آشچريہ کاتي ھٿ، ڪيا اُٿسي ھين مڪان ڦر بنينگي. ضرور، باپ دکاتي ھٿ تھر ڦر اُٿسي سوني ڪي محل بنائينگي. وھان تو سونا بهت رھتا ھٿ. اُڀي تڪ پي ڪوئي ڪوئي طرف سوني ڪي پھاڙيان بهت ھٿ پرنٽو سونا نڪال نھين سڪتي ھٿ. نئين دنيا ۾ تو سوني ڪي آڻا ڪاڻيان ٿي، وھ ختم ھو ۽ ئي. اُڀي ھيري ڪا دام پي ديڪو ڪٽنا ھٿ. آج اِتنا دام، ڪلھ پٿرون مثل ھو جائينگا. باپ تھر بچون ڪو ٻڙي ونڊر فل باتين سُناتي ھٿ اُڙ ساکياتڪار پي ڪراتي ھٿ. تھر بچون ڪو اَب ٻُڌي ۾ يھي رھنا ھٿ ھم آتمائون ڪو اپنا گھر چوري پانچ هزار ورش ھوئي ھٿ جسڪو مُڪتي ڌام ڪھتي ھٿ. پڳتي مارڱ ۾ مڪتي ڪي ليئي ڪٽنا ماتا مارتني ھٿ پرنٽو اُڀي تھر سمجھتي ھو سواءِ باپ ڪي ڪوئي مڪتي دي نھين سڪتي. ساٿ لي نھين جا سڪتي. اُڀي تھر بچون

ڪي ٻڌي ۾ نئين دنيا هئ، ڄاڻي هو يه چڪر ڦرنا هئ، تمڪو اڙ ڪوئي باتون ۾ ڄاڻا نهيڻ هئ. صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، سيڪو يهي ڪهتي رهو باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. باپ نين تمڪو سورڳ ڪا مالڪ بنايا ٿا نان. تهر ميرڀي شو جينتي پي مناتي هو. ڪتنا ورش هوڻا؟ پانچ هزار ورش ڪي بات هئ. تهر سورڳواسي بني ٿي ڦر 84 ڪا چڪر لڳايا هئ. يه پي ڊراما بنا هوڻا هئ. تمڪو يه سرشتي چڪر آڪر سمجھاتا هون. آڀي تهر بچون ڪو سمرتي آڻي هئ، بهت آڇي طرح سين. هر سڀ سين اونچ ڀارت ڌاري هئ. همارا ڀارت بابا ڪي ساڻ هئ، هر بابا ڪي شريمت پر بابا ڪي ياد ۾ ره ڪر اڙرون ڪو پي آپسمان بناتي هئ. جو ڪلپ پهلڀي ٿي وهي بنينگي. ساڪي هوڪر ديڪتي رهينگي اڙ پرشارت پي ڪراتي رهينگي. سڌا اُمنگ ۾ رهنڀي ڪي ليئي روز ايڪانت ۾ بئڻ ڪر آڀني ساڻ باتين ڪرو. باقي ٿورا سميه اس اُشانت دنيا ۾ هئ، ڦر تو اُشانت ڪا نام نهيڻ رهينگا. ڪوئي مڪ سين ڪه نه سڪي ڪ من ڪي شانت ڪئسي ملي. شانت ڪي ليئي تو جاتي هئ پرنٽو شانت ڪا ساگر تو ايڪ باپ هين هئ، دوسري ڪوئي ڪي پاس يه وسڻو هئ نهيڻ. وئسي تهر بچون ڪي ٻڌي ۾ گونجنا چاهيئي رچنا اڙ رچنا ڪو ڄاڻا يه هئ ڳيان. وه شانت ڪي ليئي، وه سڪ ڪي ليئي. سڪ هوڻا هئ ڏن سين. ڏن نهيڻ تو منش ڪام ڪا نهيڻ. ڏن ڪي ليئي منش ڪتنا پاپ ڪرتي هئ. باپ نين آڻاه ڏن ديئا هئ. سورڳ سوني ڪا، نرڪ پٿرون ڪا. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سميه نڪال ايڪانت ۾ آڀني آپ سين باتين ڪر آڀني ڪو اُمنگ ۾ لانا هئ. آپسمان بناني ڪي شيو ڪي ساڻ ساڻ ساڪي هوڪر هرايڪ ڪي ڀارت ڪو ديڪني ڪا آڀياس ڪرنا هئ.
- (2) باپ ڪو ياد ڪر آڀني آپڪو سڌارنا هئ. آڀني دل سين پوڇنا هئ ڪ مئن ميسينجر بنا هون، ڪتنون ڪو آپسمان بناتا هون؟

وردان - سائينس ڪي شڪتي دواران وهو ۾ ڀرتڪيتا ڪا نغاڙا بجاني والي شانت سوروپو

ڳايا هوڻا هئ ”سائنس ڪي اوڀر سائينس ڪي جيت“ نه ڪ واڻي ڪي. جتنا سميه و سمپورڻا سمپي آتي ڄاڻينگي اُتنا آٽوميٽڪ آواز ۾ اڌڪ آني سين وٿراڳ آتا ڄاڻينگا. جئسي آڀي چاهتي هوئي پي عادت آواز ۾ لي آتي هئ وئسي چاهتي هوئي پي آواز سين ڀري هو ڄاڻينگي. پروگرام بناء ڪر آواز ۾ آڻينگي. جب يه چينج ڊڪائي دي تب سمجھو آب وجه ڪا نغاڙا بجني والا هئ. اسڪي ليئي جتنا سميه ملي شانت سوروپ اسٽني ۾ رهنڀي ڪي آڀياس ڪي بنو.

سلوگن - زيرو باپ ڪي ساڻ رهنڀي والي هين هيرو ڀارت ڌاري هئ.